

LENINA KAROGS

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI,
SAVIENOJĒTIES!

OTRDIEN,

1986. GADA

14 JANVĀRI

Nr. 5 (5389)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS
UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš
1950. gada aprīļa.
Maksā 3 kap.

SAGAIÐOT PSKP XXVII KONGRESU

Lopkopībai — intensīvu attīstību

Mūsu pirmrindnieki

Paulina Vilkausa jau vienpadsmit gadus strādā par slaucēju kolhoza «Sīlūkals» Broku fermā. Pērn no vienas govīs izslaukusi 4 108 kilogramus piena. Salīdzinājumā ar 1984. gadu panākts ievērojams kāpinājums — vairāk nekā 800 kilogrami.

G. GRŪTUPA foto

Viens no labākajiem brigadieriem Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijā ir Demjans Puhto. Būdam prasmīgs, pieredzējis celtnieks viņš ir labs paraugs biedriem.

J. SILICKA foto

Izstrādājot lopkopības darbinieku sociālistiskās saistības 1986. gadam, kā pamats tika ņemts tas līmenis, ko mums jau izdevies sasniegt XI piecgades gados. Sevišķi pēdējā, kad tika pierādīts, ka plašā lopkopības speciālistu un fermu darbinieku saime var strādāt ražīgi un ritmiski. Šis gads atklāja mums arī daudz rezervju, kas liekamas lietā. Darbs decembrī katrā kolektīvā liecina, ka varam droši virzīties tālāk.

Pērn visas rajona saimniecības salīdzinājumā ar 1984. gadu kāpināja piena izslaukumus. Vidēji rajonā šis rādītājs sastāda 12 procentus. Kopprodukcijas ražošanas apjoma pieaugums lielākais ir kolhozos «Krasnij Oktjabrj». Kirova kolhozā un Rudzātu padomju saimniecībā — 21 līdz 23 procenti. Nav peļams arī citu saimniecību veikums. Decembrī šī produkta ražošana palielinājās par 15 procentiem, kas ir labs sasniegums ziemas periodā.

XII piecgadē, jo īpaši tās pirmajā gadā, ir jānotur šādi ražošanas tempu pieaugumi, tad mēs godam tiksīm galā ar uzdevumiem. Liela rezerve ir tur, lai visas saimniecības spētu pacelties līdz tagadējam vidējam rādītājam. Pirmām kārtām jāpalielina govju ražīgums. Pašlaik vairāk par četrām tonnām piena no govīs iegūst trīs saimniecības: kolhozos «Krasnij Oktjabrj» izslauca 5 361 kilogramu, Lenina kolhozs — 4 700 kilogramus un M. Gorkija kolhozs — 4 080 kilogramus. Kirova saimniecībā līdz šai robežlīnijai pietrūka tikai 12 kilogramu. Bet arī visas citas var sasniegt augstus izslaukumus. Pērnajā gadā tie bija 3 683 kilogrami vidēji rajonā. Atpalika kolhozi «Rīts», «Dubna», «Sīlūkals» un K. Marksa, kuros izslaukumi ir vai nu zemāki par trim tonnām piena no govīs, vai arī nedaudz virs tām. Rudzātu padomju saimniecība izslaukumus kāpināja par 512 kilogramiem. Tas ir vērsis nēams rezultāts, apliecina, ka arī citās

saimniecībās, kur govīs līdz šim nav bijušas pienīgas, var panākt daudz krasāku kāpinājumu.

Šis lopu ziemošanas periods ir daudzsoļošs, jo visur izslaucam no govīs vairāk, salīdzinot ar iepriekšējo ziemu. Piemēram, kolhozā «Rīts» vairāk par 90 kilogramiem un tamlīdzīgi.

Glūži tāpat varam runāt par gaļas ražošanu, kur jāņem sta-

mums netrūkst saimniecību, kur cūkkopības speciālistiem un strādniekiem vēl darba netrūkst. Tā kolhozā «Dzintars», kā arī «Zelta vārpā» un K. Marksa saimniecībā šie dzīvnieki pieneamas svarā par apmēram 400 gramiem. Lūk, kur vairāk jādomā par intensifikāciju, par darba efektivitātes palielināšanu.

Plēna un gaļas ražošanā jo-

ziem «Sarkanā ausma», «Vārka-va», «Sīlūkals», visām trim padomju saimniecībām.

Daži vārdi par ganāmpulka atražošanu, par jaunpiedzimušo lopu saglabāšanu, kam sociālistiskajās saistībās ierādīta nozīmīga vieta.

No 100 govīm iegūti 83 teļi, bet uzdevums ir 85. Dažās saimniecībās jau tagad iegūst 90 un pat vairāk. No 100 ķēvēm saņemti 35 kumeliņi, par 14 vairāk, salīdzinot ar 1984. gadu. Tas ir tikai sākums, zirgu ganāmpulka atražošanas ievērojami jāpaplašina. XI piecgades beigās izdevās panākt labus rādītājus dzīvnieku saglabāšanā, tas jānotiprina un jāiet tālāk.

Līdz šīs piecgades beigām mums jāpanāk ievērojami sasniegumi. Piena jārāžo par 11,6 tūkstošiem tonnu vairāk, salīdzinot ar iepriekšējās piecgades vidējo rādītāju. Tas ir, šī produkta ieguve jākāpina par 21 procentu. Gaļas ražošana — par 5,1 tūkstoti tonnu — 38 procentiem. Šie divi kontrolskaitļi ir galvenie visa mūsu darba kritēriji, pamatvirzību pamatuzdevumi, pildot Pārtikas programmu. Tiem jāpakļauj zemkopība, kas ir galvenais barības krājumu ieguves avots. Lopbarības ražošana jāpalielina par 21 procentu, tajā skaitā šim mērķim atvēlētu graudu — vairāk kā 40 procentiem. Lai uzskatāmāk stādītos priekšā, ko tas nozīmē, nosauksim šādus skaitļus: no pagājušā gada ražas vajadzēja atbērt 36 000 tonnas, atbērtas 28 000 tonnas, bet, lai mēs varētu dzīvot daudz maz bez raizēm, nepieciešams vismaz 40 000 tonnu.

Lopkopības nozares laudis XII piecgadē, tāpat, gaida atbildīgi uzdevumi, to īstenošanai būs jāpieiet ar novatorisma un rūpīgas attieksmes pret darbu mērauklu.

A. EGLĪTIS,
rajona agrorūpnieciskās apvienības padomes priekšsēdētāja vietnieks

Agrorūpnieciskā kompleksa galvenie uzdevumi ir panākt pastāvīgu lauksaimnieciskās ražošanas paplašināšanos, stabili nodrošināt mūsu zemi ar pārtikas produktiem un lauksaimnieciskajām izejvielām un apvienot visu kompleksa nozaru pūlīņus, lai saskaņā ar PSRS Pārtikas programmu sasniegtu augstus galarezultātus.

(No PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības Pamatvirzību 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam projekta.)

bilas pozīcijas vajadzīgā dzīvsvāra pieauguma nodrošināšanā lojiem, jāsamazina to atbirums. Mēs varam nosaukt ne vienu vien saimniecību, kur šie jautājumi nav vairis problēma — Lenina kolhozs «Sarkanā ausma», «Krasnij Oktjabrj», M. Gorkija kolhozs un citas. Te liellopi ik diennakti kļūst smagāki par 800 līdz 900 gramiem. To panāk ar ražīgu un nopietnu darbu, sabalansētām lopbarības devām, ar efektīvu organizētu zooveterinārā dienesta darbu. Bet kolhozos «Rīts» un «Dubna», Rudzātu padomju saimniecībā liellopu piesvari ir 520 līdz 570 grami diennakti. Pagājušajā gadā lopu kopēju darbs te bija ražīgāks, salīdzinot ar iepriekšējo, tomēr viņi nebūt vēl nav izsmēlušī pēdējās iespējas, sasnieguši savus griestus. Rezerves lielākiem sasniegumiem ir.

Cūkkopju darbs bijis ražīgāks, vidējie dzīvsvāra pieaugumi diennakti šiem dzīvniekiem ir 497 grami, par 60 gramiem lielāki, salīdzinot ar iepriekšējo gadu (salīdzināsim ar liellopu piesvaru pieaugumu, kas ir 53 grami). Tā tas varētu saglabāties arī turpmāk. Bet tomēr

projām par noteicošo paliek intensīvais attīstības ceļš. Liellopu skaitu aizvaditajā gadā palielinājām par 3 procentiem. Iespējams, ka šis temps saglabāsies arī tagadējos piecos gados. Nemot vērā celtniecības iespējas, govju skaits paliks tagadējā līmenī. Nedaudz jāpalielina cūku skaits, tomēr mums saimniecībās ir maz brīvu vietu. Tātad, atliek tikai gan pienu, gan gaļas ieguvī palielināt uz intensīvās ražošanas rēķina.

Paredzēts uzcelt trīs jaunas govju novietnes, piecas mītnes jaunlopiem un trīs cūku fermas. Taš ir maz, toties vairāk būs jārupējas par esošo telpu rekonstrukciju, remontu, mehanizācijas uzlabošanu.

Ļoti patīkami, ka esam nopietni ķērušies pie zirgkopības attīstīšanas, iesāktais darbs tikpat auglīgi jāturpina. Pērn, salīdzinot ar 1984. gadu, zirgu skaits pieaudzis par 64, tas ir — par 4 procentiem. Daudz pie šī jautājuma risināšanas strādājis kolhozs «Krasnij Oktjabrj» — pieaugums — 16 procenti, Oskalna un M. Gorkija saimniecībās — 10 procenti. So saimniecību paraugu jāpārņem kolho-

kolektīva intereses. Jāatzīmē, ka skaidu plātnu ražošanas ceļa brigadierā P. Kozlovska vadītās vienotās darbuzdevuma brigādes veikums tika atzīnīgi novērtēts ne tikai pašu uzņēmumā, bet arī republikāniskajā skatē, ko organizē Latvijas radio.

partijas pirmorganizācijai.

Diemžēl daži svarīgi jautājumi mums paliek neatrisināti. Jau trešo gadu nav izdevies iepirkt jaunu iekārtu skaidu plātnu ceļam (no skaidu plātnu kvalitātes lielā mērā ir atkarīgs mūsu mājīņu kalpošanas ilgums). Ar

saimniecības sasniegumu izstādes medaļas. Tomēr pagaidām mūsu lauksaimnieki nepasūta šos modeļa papildvariantus. Nav pasūtījuma — un netiek iedalīti papildus materiāli, nav papildinājuma darba algas fondam. Tā arī nevaram tikt galā ar šo māju vienveidību.

Grūti risinās jautājums par māju pamatiem un inženierīkļiem, kuru laicīga sagatavošana jāveic vietējām rajonu lauku celtniecības organizācijām. Parasti šie darbi tiek iekāvēti, un tādēļ šogad mūsu kombinātā pastāvīgi glabājās vairāk nekā 40 māju (120 lielo konteineru). Šādi glabāšanai mums patības nav paredzētas, rezultātā tiek pārbīvēts māju būves ceļa korpus.

Vēl mūsu kombinātā vajadzētu apvienot māju pasūtītāja, finansētāja un izpildītāja funkcijas māju dokumentācijas sagatavošanā. Tādā ceļā samazinātos laika patēriņš saimniecību vadītājiem, noformējot dokumentus mājas pasūtījumiem.

Problēmu, grūtību, neīstenotu ieceru ir daudz. Taču Līvānu eksperimentālais māju būves kombināts pieliks visu sava kolektīva spēku, lai būtu partijas izvirzīto uzdevumu augstums.

kumus. Aplēsts, ka darba vietu racionalizācijai nepieciešami apmēram 1,8 miljoni rubļu, bet iegūtais ekonomiskais efekts būs 2,6 miljoni rubļu.

Minēto panākumu pamatā ir darbīgā atmosfēra kombinātā kolektīvā, tā partijas pirmorgani-

Māju būvētāju piecgade

P. RIZGA,

Līvānu eksperimentālā māju būves kombināta direktors

zācijā. Šī noskaņa radusies, studējot partijas dokumentus, PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova runas jautājumā par zinātniski tehniskā progresā paātrināšanu.

Pēc vienotā brigādes darbuzņēmuma principa kombinātā strādā 80 procenti brigāžu, bet mūsu specializētajā pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā — visas brigādes. Šīs darba organizācijas princips palīdz ieinteresēt ražošanas galarezultātā. Tajā cieši saistās katrs darbinieks un visa

Ar aptverošā brigādes darbuzdevuma ieviešanu mēs nesteidzamies. Nav taču vajadzīgas gludas atskaites, bet gan labs rezultāts. Tāds taš ir tur, kur katrai brigādei iespējams dot konkrētu uzdevumu un pārbaudīt katrā tās locekļa veikumu. Sajā sakarā mēs pielietojam darba līdzdalības koeficientu, kā arī tādu brigādes vadības formu, kur meistars un brigadieris ir viena un tā pati persona. Vienotā brigādes darbuzdevuma principa ieviešanā liela loma ir

šo jautājumu nodarbojās gan republikāniskā starpkolhozu celtniecības apvienība, gan republikas Valsts plāna komiteja un citas augstākstāvošās organizācijas, tomēr pagaidām panākumu nav.

Mums bieži pārmet par māju vienveidību. Tādēļ beidzamajam mājas modelim pakārtojām desmit dažādus papildvariantus, kam ir atšķirīga apdare, ir lievenis, lodžijas un citi elementi. To, ka šie dažādības meklējumi ir sekmīgi, liecina PSRS Tautas

LIVĀNU eksperimentālā māju būves kombinātā kolektīvs ar atzīstamiem sasniegumiem sagaida PSKP XXVII kongresu. Pagājušās piecgades plānu izpildījam Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 68. gadadienas priekšvakarā. 1985. gadā uzņēmuma peļņa pārsniedza 2,5 miljonus rubļu — tas ir krietni vairāk nekā plānots.

Uzņēmuma tālākas attīstības bāzi mēs redzam zinātniski tehniskā progresā paātrināšanā. Sistematiski studējam un cenšamies izmantot radniecīgu uzņēmumu pašu valstī un ārzemēs pieredzi. Pastāvīgi sadarbojamies ar zinātniski pētnieciskajiem institūtiem. Daudz labu ierosmju esam guvuši un turpinām gūt no Volgas automobiļu rūpnīcas. Piemēram, toljatiešu parauga pamudināti, ieviesām kombinātā dispečeru operatīvo pārvaldes sistēmu. Patlaban rit priekšdarbi elektronu skaitļojamās mašīnas uzstādīšanai.

Jūtamu ieguldījumu ražošanas attīstībai devuši kombināta racionalizatori. No viņu priekšlikumiem un izgudrojumiem gūtais ekonomiskais efekts 1985. gadā pārsniedza pusmiljonu rubļu. Pavisam nesenu uzņēmumā pabeigta darba vietu atestācija. Tās gaitā strādnieki iesniedza 95 priekšli-

Vienotā tautsaimnieciskā kompleksa dinamiskā attīstībā un visu tā posmu efektīvā kopdarbībā liela loma ir plaši izvērstiem un drošiem sakariem. PSRS ekonomiskās un sociālās attīstības pamatvirzieni 1986. — 1990. gadam un laika posmam līdz 2000. gadam nosaka konkrētus plāna uzdevumus: par 26 līdz 28 procentiem palielināt sakaru pakalpojumu apjomu (iedzīvotājiem sniegt telefonu sakaru pakalpojumu apjomu palielināt 1,6 līdz 1,7 reizes, tālsarunu telefona automātu skaitu — 2,5 līdz 3 reizes), līdz 70 procentiem paaugstināt starppilsētu telefona sakaru automatizācijas līmeni.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs ir viens no labākajiem republikā — tam gandrīz jau par tradīciju kļuvis uzvarēt republikāniskajā sociālistiskajā sacensībā. Panākumu pamatā ir arī racionalizatoru veikums.

Sakaru mezgla galvenais inženieris GRIGORIJS SOLOVJOVS pastāstīja:

— Pagājušajā gadā ieviesām 27 racionalizācijas priekšlikumus, kuru kopējais ekonomiskais efekts ir vairāk nekā deviņi tūkstoši rubļu. Naudas summa nav pārāk iespaidīga, taču ne jau ar rubli vien viss mērojams. Mums galvenais — gādāt, lai būtu droši sakari. Kolektīvā strādā domājoši cilvēki, tāpēc arī šodien, kad tehnika augsti attīstīta, tomēr spējam daudz ko uzlabot. Par rosīgu radošu darbu mūsu racionalizatori guvuši atzinību republikas mērogā. Piemēram, 1985. gada I ceturksnī viņiem piešķirta I. vieta, II ceturksnī — 3. vieta. Pamats cerēt, ka arī visa gada veikums gūs atzinīgu novērtējumu.

— Kuri bijuši visveiksmīgākie?

— Cetrus ļoti vērtīgus racionalizācijas priekšlikumus, pērn izstrādāja vecākais inženieris Antons Vorslavs, pa trim — galvenais mehāniķis Antons Pastars un inženieris Vasilijs Levickis, labi panākumi bija inženierim Antonam Jakovelam un Jevgenijam Točko, kā arī vēl vairākiem citiem.

— Cik ilgā laikā jauninājumu ieviešat?

— Racionalizācijas priekšlikumi sekmē darbu, tāpēc ar to izskatīšanu un realizēšanu nekaņējamies. Jo ātrāk, jo labāk — gan jauninājuma autoram, gan kolektīvam kopumā. Protams, racionalizācijas priekšlikumi ir atšķirīgi, taču prakse pierādījusi, ka ilgāk par ceturksni visi priekšdarbi nevelkas.

— Kā racionalizatoru darbs organizēts nozares mērogā? Lai nerastos situācijas, kad, piemēram, Preiļos, Rēzeknē un Madonā cīkstās ap vienu un to pašu problēmu, vai arī priekšēji sāk, tā sacīt, atkal izgudrot velosipēdu?

— Jā, šāda situācija ir iespējama, taču, lai nenotiktu ne-

Pamatvirzienu projektu lasot

ATTEĻA: uzdevums skaidrs. Bet — kā to atrisināt? Un tad tiek likts prāts pie prāta, ideja pie idejas. Preiļu sakaru mezgla galvenais inženieris Grigorij Solovjovs (no kreisās), vecākais inženieris Antons Vorslavs un galvenais mehāniķis Antons Pastars apspriež kārtējo racionalizācijas priekšlikumu. J. SILICKA foto

Zinātniski tehniskā progresa veicinātāji

jadzīga dublēšanās, par katru jaunatklājumu informējam Sakaru ministrijas atbildīgus darbiniekus, kuri savukārt par mūsu izgudroto informē citu sakaru mezglu speciālistus. Tātad — informētība, izgudrojumu un racionalizācijas priekšlikumu nekaņējoša popularizēšana. Vēl nav gadījies to «velosipēdu» izgudrot, proti, ctreiz risināt jau kaut kur citur atrisinātu tehnisku problēmu.

— Ir dzirdēta frāze, ka racionalizators faktiski labo konstruktora pieļautās kļūdas...

— Diemžēl savs patiesības grauds šajā teicienā ir. Iekārtu konstruktori vairāk balstās uz teoriju, viņiem pamaz praktiskās pieredzes. Un vēl — ne vienmēr konstruktora iecere rūpnicā tiek pilnībā īstenota.

Par racionalizatoru darbu (jebkurā uzņēmumā) pastāstīt nav viegli — darīšana taču ar sarežģītiem aprēķiniem, shēmām utt. Tiekoties ar rajona sakaru mezgla vecāko inženieri Antonu Vorslavu, uzreiz izsacīju lūgumu — īsumā informēt, kādu konkrētu labumu devis viens viņa izstrādātais racionalizācijas priekšlikums.

ANTONS VORSLAVS pastāstīja:

— Sakaru tehnika nemitīgi attīstās — mēs saņemam arvien modernākas iekārtas. Taču arī pirms gadiem 10 vai 15 tika ražota laba tehnika, un tā joprojām ir darba kārtībā, iznīcināta netiek. Mums jāprot šīs divu paaudžu tehnikas, kā saka, kopā sastikēt. Lai sistēma darbotos. Viens piemērs. Kāda sakaru iekārta, kuru mums piegā-

dā no Čehoslovākijas, ir ļoti moderna, darbojas precīzi, taču... ir samērā jūtīga pret elektriskās strāvas sprieguma izmaiņām. Kā zināms, lauku apvidū šādas izmaiņas ir. Un, lūk, jūtīgā iekārta sabojājas, pārtrūkst sakari, teiksim, ar Zibergiem vai Rīmīcāniem. Kamēr bojājumu novērš, paiet laiks. Šis stundas ir nosacīti mēnas, jo nespejam sazināties. Sekas var būt pat visai nopietnas. Piemēram, ja jāizsauc ārsts.

Man tika uzticēts uzdevums atrast veidu, kā jūtīgo iekārtu pasargāt. Domāju, domāju, kamēr radiju oriģinālu ierīci — stabilizētas barošanas bloku, kas strāvas sprieguma izmaiņas novērš. Tagad mūsu rajonā un arī citur sakari kļuvuši krietni drošāki.

— Kā praktiski top jūsu racionalizācijas priekšlikumi?

— Kādu problēmu risināt, to pasaka priekšā dzīve. Konkrēta vajadzība. Kā un kad to izdarīt, tas atkarīgs no centības, zināšanām, protams, arī no veiksmes. Pēdējām faktoram ir liela loma. Gadās, ka oriģinālu ideju sapņi redz... Tas, starp citu, nav nekas neparasts, jo daļa cilvēka smadzeņu šūnu arī miegā darbojas.

Mūsu rajona darbaļaužu sociālistiskajās saistībās 1986. gadam ierakstīts: «Pirms termiņa, līdz 7. novembrim, zonālajiem telefona sakariem pieslēgt 2500 abonentus Līvānu pilsētas telefonu tīklā».

Kā šī apņemšanās tiks īstenota, par to lūdz pastāstīt rajona sakaru mezgla priekšnieku ARKĀDIJU SLOBODJERU. Viņš teica:

— Preiļi bija viena no pirmajām republikas lauku rajonu pilsētām, kas jau vienpadsmitajā piecgadē tika pieslēgta zonālajiem telefona sakariem. Šie zonālie sakari nozīmē, ka jūs bez telefonistes palīdzības, izmantojot tikai kodu, varat sazināties ar abonentiem Latvijā un arī visā PSRS — kur vien ir šie zonālie sakari.

Divpadsmitajā piecgadē automātiskie zonālie sakari jānodrošina visos rajonu centros. Tā kā Preiļos tie jau ir, tad mēs uzņēmāmies papildus saistības — nodrošināt šos sakarus Līvānos. Darbs nebūs viegls, jo vecās telefona sakaru iekārtas paliks. Mūsu prasmīgajiem inženieriem un racionalizatoriem Jevgenijam Točko un Antonam Jakovelam, kā arī citiem biedriem nāksies likt lietā visu savu prasmi un pieredzi, lai uzdevumu laikā un kvalitatīvi izpildītu. Mūsu zemes ekonomiskās un sociālās attīstības programmā taču ir uzsvērts, ka tālāk jāattīsta un jāpadara drošāks vienotā automatizētā sakaru tīkla darbs. Bāze šim veikumam — jaunākie zinātnes un tehnikas sasniegumi. Ceru, ka mūsu kolektīva laudis arī turpmāk būs ar asu un radošu domu, ka jebkuru, kā saka, cietu riekstu prātis un spēš pušu kost.

— Kā jūs uzskatāt — vai zinātniski tehnisko progresu varu veicināt arī es, cilvēks bez speciālas tehnikas izglītības?

— Progresu, arī zinātniski tehnisko, var veicināt jebkurš cilvēks. Protams, ja viņš domā. Ja godprātīgi strādā vispārības labā.

K. PRIEDITIS

No redakcijas pasta

Padomāsim, paspriedīsim

Pagājušā gada beigās mūsu rajonā nodibinājās brīvprātīgā atlabas veicināšanas biedrība. Sākās strauja kāmpaņu par pirmorganizāciju veidošanu. Kāpēc tāda dzīšanās pēc kvantitātes? Neviens nav noslēpums, ka visi vēl nav galavi iesaistīties biedrībā. «Būtu jāskatās no mazumiņa, apvienojot tikai tos cilvēkus, kuri saprot, ka cīņa pret alkoholismu un žūpību būs ļoti grūta, ilga, neaizvaiģīga bezkompromisa cīņa. Kā to paredz biedrības statūti.

Un ko nozīmē faktiski, ka daži vadītāji nevēlas būt par šīs biedrības locekļiem? Tas ir nepieļaujami lemeslu daudz. Ari tas, ka zemāka ranga vadītājiem dažreiz augstākstāvošo durvis jāatver ar kāju, jo rokas ir aizņemtas (kā rakstīja «Literatūra un Māksla»). Vai visdažādākās komisijas, kas lerodas kolhozos, nav jāpācienā? Ne jau ar kafiju. Ar kaut ko stiprāku. Domāju, ka vispirms vadītājiem, pēc tam arī pārējiem vajadzētu saprast, ka viesmīlība, paleicība nesakas un nebeidzas ar pudeli. Varbūt lauku apstākļos pietiktu ar pašceptu maizes klaipu, ar ābolu grozu, cindu pāri, siltu paldies, ziediem, varbūt ar kaut ko citu, ko kuro reizi varam izdomāt.

Vai mēs neapjaušam, ka daudzi talantīgi cilvēki ir nodzērušies un zuduši tikai gadu no gada pasniegtās stiprā dzēriena glāzītes dēļ. Kad tas ir noticis, mēs novēršamies un vainojam tikai viņu.

DZ. KĀRSENIECE

Kāpēc tāds tukšums?

Dzīvoju Preiļos jau vairākus gadus. Katru vakaru, ejot no darba, uzmetu skatienu aģištābim. Katreiz, ceru: varbūt kaut kas pēc ilgiem laikiem notiks mūsu pilsētas kultūras namā. Domāju, daudzi būs ar mani vienprātīgi, ka tukšums ir ieildzies. Vai tad spēj gandarīt tās dažas aģišas, kas liecina par deju vai diskotēku vakaru norisi?

Ko pilsētas kultūras namā darīt mums — tiem, kas vairs nav padsmiņnieku vecumā? Kāpēc nevaram sagaidīt nevienu teātraviesizrādi? Liepājnieki un valmierieši ar saviem iestudējumiem brauc citiem rajoniem. Kāpēc pie mums, ne? Uz pirkstiem var saskaitīt, cik reizi pa visu gadu pie mums viesojušies teātri. Kāpēc tik maz ir koncertu? Līvānos koncertē, Preiļos — ne. Kāpēc tāds tukšums? Vai 1986. gadā būs tas pats?

A. PEISENIECE,

Preiļos

Tautas kontroles komitejā

Atpaliecības inerence

Vienā no tautas kontroles rajona komitejas sēdēm izskatīja jautājumu par lauksaimniecības tehniskajai modernizēšanai iedalīto līdzekļu izmantošanas efektivitāti K. Marksa kolhozā.

Pārbaudē bija konstatēts, ka XI piecgades gados kolhozā paveikts ievērojams darbs, lai nostabilizētu ekonomisko stāvokli. Kapitālieguldījumi uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamo zemju no 4,1 tūkstoša rubļu 1981. gadā palielinājušies līdz 24,6 tūkstošiem rubļu 1984. gadā. Lauksaimniecības kopprodukta ražošanas pieaugums uz 100 hektāriem bija 20,8 procenti. Par 29 procentiem

paaugstinājās darba ražīgums. Uzbūvēti visi plānā paredzētie ražošanas un sociālās nozīmes objekti.

Un tomēr, neraugoties uz panākumiem, kolhozā nav vajadzīgās kontroles par ražošanas resursu izmantošanu. Piemēram, saimniecībā asi izjuta nepieciešamību pēc tādās energoietilpīgās tehnikas kā traktors K-700, taču lauku darbos to izmanto maz. Ar biešu novākšanas kombainu novākti tikai 40 procenti lauku, nepietiekami izmantoti kartupeļu novākšanas un linu kombaini. Maza ir automašīnu KAZ-608 un KamAZ izmantošanas efektivitāte. Piemēram, ar

KAZ-608 1985. gada septembrī un oktobrī nostrādātas tikai 13 dienas. Saimniecībā nav nepieciešamā tehnikas daudzuma, lai pēc intensīvās tehnoloģijas audzētu linus, lopbarības saknaugus un graudaugus. Tas viss nelabvēlīgi ietekmēja lauksaimniecības produkcijas ražošanu: graudu, kartupeļu, linsēkledras, gaļas un piena ražošanas plānī XI piecgadē nav izpildīti.

Tautas kontroles rajona komitejas pieņemtā lēmumā saimniecības vadībai uzlikts par pienākumu novērst pārbaudes laikā atklātos trūkumus, veikt pašākumus, lai paaugstinātu tehnikas izmantošanas efektivitāti. Kolhoza tautas kontroles grupai uzdots pastiprināt kontroli par izdarīto.

Gandrīz 20 dažādus pakalpojumus iedzīvotājiem sniedz Bauskas sadzīves pakalpojumu kombināts. Te var izremontēt sadzīves aparāturu, ātri izmazgāt veļu, pašūt Jaungada tērpu, izveidot skaistu frizūru un salābot apavus. Uzņēmuma kolektīvs pagājušā gada oktobrī izpildīja vienpadsmitas piecgades uzdevumu un apņēmas līdz gada beigām virs plāna sniegt dažādus pakalpojumus vēl par 270 tūkstošiem rubļu.

Darba labā organizācija un prasmiģā darbinieku stimulēšana devusi iespēju rajona sadzīves pakalpojumu centram ievērojami paaugstināt darba ražīgumu. Palie. linauģās tā darbinieku algas. Vienpadsmitajā piecgadē Bauskas sadzīves pakalpojumu kombināts vienpadsmit reizi apbalvots ar Latvijas PSR sadzīves pakalpojumu ministrijas un nozares arodbiedrības republikāniskās komitejas celloģo Sarkano karogu.

ATTEĻA: tādus modeļus var ieraudzīt ne tikai modes demonstrācijās klubā, bet arī pasūtīt sadzīves pakalpojumu kombināta ateljē.

(LĀTINFORM)
U. PĀZES foto

Cilvēks un viņa darbs

Vakara saruna

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta trikotāžas ateljē strādā skaitliski liels un draudzīgs kolektīvs. Daudzām darbiniecēm šī ir pastāvīgā darba vieta jau divdesmit un vairāk gadu. Citiņas, čaklas un ilggadīgas darba darītājas ir Tekla Mence, Digna Utiņāne, Veneranda Utāne, Marija Safronova, Helēna Litavniece, Valentīna Zugre... Varētu saukt vēl un vēl. Nevienam pašu nepiemirstot, uzteicot par citību un centību. Par to, ka dienas normas regulāri izpilda par 150 — 200 procentiem.

Uz tikšanos aicinājām vienu no šā saliedētā kolektīva locekļiem, uz kuru arī attiecas viss iepriekš teiktais. Uz vakara sarunu iudzām ANNU SOLOVJOVU.

— Ko lai saku? Gribu, lai mans stāstījums izskanētu vienkārši, lai to lasot, nevienam neizraisītos smīns lūpās.

Esmu dzimis laukos, Rēzeknes rajonā. Nācu pasaulē 1927. gadā. (Jā, jā, paretzi sarēķinājat, esmu jau pensijas vecumā.) Vecāki izšķīrās, un es — maza meitenīte — līdz desmit gadu vecumam dzīvoju pie vecmāmiņas Kosmačovkas sādā. Tur arī gāju skolā, beidzu trīs klases. Galva man bija viegla — labi mācījās. Bet, zinot, kā tāni laikā, — nebija vaļas skoloties. Mamma apprecējās otrreiz, un paņēma mani pie sevis uz Silajāiem. Patēvam bija 17 hektārus liels zemes gabals, es no bērniem biju visvecākā, vajadzēja strādāt.

Kad nodibinājās padomju vara, tā vāca kopā visus skolas vecuma bērnus un lika mācīties. Es pabeidzu piecas klases. Vairāk mācīties gan nelzāca.

Sākās karš. Patēvam bija «brona» — viņš strādāja uz dzelzceļa. Dzīvojam klusi, piepildzējam partizāniem ar maizi...

Kad 1944. gadā atnāca Padomju Armija, man bija gadu sešpadsmit. Sāku strādāt toreizējā Maltas rajona Kozlovkas ciema zirgu iznomāšanas punktā par pavāri.

Izģāju pie vīra. Viņš strādāja MTS par traktoristu un dzīvoja netālu, kaimiņos. Sapazināties. Un labi dzīvojam, četrus bērnus izauklējam. Pārcēlāmies uz Preiļiem.

Pag, pag, kurā gadā tas bija? Mašinka gāja pirmajā klasē... Tātad — 1961. — 1962. gadā. Vīrs pats savām rokām uzcēla māju. Viņš bija celtnieks, strādāja par brigadieru. Kad pārvācāmies uz Preiļiem, es sāku strādāt pa pavāri bērnu dārzā. Bet, nezin kāpēc man tur nepatika. Un tieši tolaik strādnieces sāka pieņemt trikotāžas cehā. Tas bija ap 1965. gadu, ja atmiņa nevil.

Toreiz tikko bija saņemtas vēl recā izlaiduma rokas adāmašī-

nas. Cehs atradās ēkā, kur tagad iemītinājies ražošanas apvienības «Elektrons» Preiļu iecirknis. Bija laiks, kad strādājām trijās maiņās. Cauru diennakti. Lai izcīnītu tiesības uz jaunām adāmašīnām, pusautomātiem. Un tos mums piešķīra. Tagad strādājam vienā maiņā. Kļuvis daudz vienkāršāk, man darbs patīk. Skirties no tā negribas. Un nemaz nenogurstu. Vienīgi tad, ja mašina salūzt, pārņem piekusums.

Mums ir ļoti labs sieviešu kolektīvs. Saliedējis. Gan adītāju, gan šuvēju. Vecākā meistare Veronika Usanova prot cienīt vecākus cilvēkus. Vidējais vecums ateljē strādniecēm ir 40 — 50 gadi. Vienmēr apspriežamies, konsultējamies viena ar otru. Citādi nevar. Katrs klients grib ko jaunu. Tas jāprot izgatavot. Katra pati par sevi strādāt nevaram.

Ja tā visu dzīvi atmiņās pārstaigā, izrādās — grūti ir bijis. Vīrs saslīma un ļoti drīz pēc tam nomira. Jaunākās meitas — dvīnītes — toreiz vēl studēja. Pēc tam pati nopietni saslīma... Bet runāsim labāk par priecīgo. Mēs ar vīru tomēr labu mūžu nodzīvojām. Bērns izaudzinājām. Viņi mums skolā labi mācījās. Saprata un redzēja, kā vecāki strādā un ka viņiem arī jāpūlas. Pēc vidusskolas dēls beidza Rīgas Politehnisko institūtu, vecākā meita — Medicīnas institūtu, dvīnītes — universitāti. Tagad visi strādā savās profesijās. Man jau ir arī divas mazmeitiņas un mazdēls. Dzīvojam kopā ar Mašu, visi pārējie izlidojuši no ligzdas. Arī viņai piedāvāja darbu Rīgā, bet pateica: palikšu kopā ar tevi, mamma. Tā arī dzīvojam. Ir satiecība, miers.

♦
Satiecība, miers, ir vakara sarunas. Bērni, mazbērni un sirdij tikams darbs. Ar īpašu sirdsmīlumu dzīvojams mūžs. Tas ir daudz.

I. BAIBA

Agrokūmiķu veiksmes un nedienas

«Latvijas agrokūmiķas» rajona apvienība pēdējā laikā pamatoti tiek kritizēta par darbu savlaicīgu neveikšanu. Par to varēja izlasīt arī laikrakstā «Leņina Karogs» rakstā «Divi viedokļi» 1985. gada 21. novembrī.

Patiešām, neskatoties uz to, ka plāna uzdevumi izpildīti, darbu piedāvājums no rajona saimniecību puses aug straujāk nekā apvienības iespējas, sevišķi tagad, kad jānodarbojas ar intensīvo tehnoloģiju ieviešanu lauksaimnieciskajā ražošanā. Galvenokārt tas saistīts ar ražošanas bāzes un dzīvokļu celtniecību, strādājošo izvadāšanu pa darba vietām. Arī filiāļu izveidošana pamatā saistīta ar celtniecību.

Apvienības mehanizatori veic diezgan lielu daļu no rajona saimniecībās izpildāmo darbu apjoma. Organikas izvešanā tas ir 66 procenti, iestrādē — 52 procenti, minerālmēsļu iestrādē — 31 procenti, augu aizsardzībā — 29 procenti.

Panākumi gūti, pateicoties mūsu labākajiem mehanizatoriem: Robertam Verzem, Marjanam Leščikam, Nikolajam Maksimovam, Georgam Spūlim, mehinātājiem Pāvelam Fedotovam, Mihailam Karpovam, degvielas saimniecei Verali Barikinaļ un daudziem citiem.

Pašreiz tiek plānoti uzdevumi 1986. gadam, palielinot to pieaugumu vidēji par 10 procentiem salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu. Viens no pirmajiem ir organikas izvešana uz lauka un nokraušana kārtīgās stīpās, ieskaitot arī kompostējamo kūdru. Apvienības mehanizatori 1986. gada I ceturksnī gatavojas veikt šo darbu 180 tūkstošu tonnu apjomā. Tas ir 1,6 reizes vairāk nekā iepriekšējos gados. Tikai tad būs iespējams izvairīties no darbu sastrēgumiem sprāgajos periodos. Sajā darā jāiekļaujas visām rajona saimniecībām. Katrā jābūt vismaz vienai organikas brigādei. Stīpas uz lauka jānokrauj ar tādu aprēķinu, lai pie

izkliešanas nebūtu lieku pārvadājumu.

Nedaudz par organikas kvalitāti. Ir izveidojies tāds stāvoklis, ka par organikas ražošanu lielākajā daļā saimniecību neviens neatbild. Tāpēc parasti organika tiek šķidrīnāta ar ūdeni, sajaukta ar dažādiem neorganiskiem priekšmetiem (siena un salmu presēšanas auklām, koka un dzelzs gabaliem, dzelzsbetona

nikas izvešanas un iestrādes darbos būs atkarīgas no mēneša uzdevuma izpildes un darba kvalitātes, ar noteikumu — ja nebūs disciplīnas pārkāpumu.

Vēl viens svarīgs uzdevums, kas veicams ziemas periodā, ir tehnikas sagatavošana intensīvas tehnoloģijas ieviešanai augkopībā, tas ir — miglotāju pārkārtošana un šķidrā slāpekļa mēsluma KAS ražošanas tehnikas izgatavošana. Tā kā rūpnīcas pagaidām vēl neražo KAS šķiduma jaučējus, tie jāgatavo pašiem pēc izstādē «Novators-85» Ulbrokā uzstādītajiem paraugiem. Rajona apvienība ar tiem apgādās esošos lauksaimniecības aerodromus un apvienības. KAS iestrādes posmus. Pa vienam tādām agregātam jābūt arī katrā saimniecībā. Protams, ar šī jautājuma risināšanu jānodarbojas rajona inženiertehniskajam dienestam un «Lauktechnikas» rajona apvienībai.

Pēc kritikas

bluķiem. Tādu «vinegretu» nevar sagremot pat vislabākā tehnika. Tehnikas lūzumu dēļ nevar veikt laikā plānotos darbus, nav kvalitātes. Vajadzētu katrā fermai noteikt organikas ražošanas uzdevumus un prasīt no zootehniekiem to izpildi.

Divpadsmitajā piecgadē jāpānāk, lai katrs aramzemes hektārs vidēji saņemtu 13 — 15 tonnas organikas gadā. To iespējams izdarīt, izmantojot papildus fermās ražotajai organikai kompostējamo kūdru un sapropeli.

Lielo purvu un ezeru apgūšana šim nolūkam ir projektēšanas stadijā. Bet rajona apvienība katru gadu iegūst ap 35 tūkstošiem tonnu kompostējamas kūdras mazajos zālū purvos. Varētu šo apjomu jau 1986. gadā palielināt divkārtīgi, ja saimniecības nopietnāk pastrādātu ieguves vietu izvēlē un to sagatavošanā. Vasarā, kad jāgatavo kūdra, jāiet nedēļām ilgs laiks, kamēr atrod izvēli vietu. Arī vecos salmus nevajadzētu aizmirst. Tie jāsaļauc ar šķidrājiem mēsliem, kas atrodas pie fermām, lai pēc kāda laika varētu vest uz lauka bez zudumiem. Sajā darbā noteikti jāizmanto «Latvijas agrokūmiķas» rajona apvienības spēki.

Organikas ražošanas, izvešanas un iestrādes darbos noteikti jāparedz mehanizatoru materiālā ieinteresētība. Rajona apvienībā, sākot ar 1986. gadu, 30 procentu piemaksas mehanizatoriem orga-

«Latvijas agrokūmiķas» rajona apvienībai vēl daudz jāstrādā darba kvalitātes, disciplīnas un mehanizatoru audzināšanas uzlabošanā, jāpūljas par darbu un sadzīves apstākļu uzlabošanu. Apvienības darbs jau tagad tiek vērtēts pēc lauksaimniecības produkcijas ražošanas plānu izpildes rajona saimniecībās. Gada laikā apvienība par izpildītajiem darbiem saņem tikai 92 procentus no izpildīto darbu summām. Pārējos astoņus procentus saimniecības samaksā nākamā gada sākumā, ja ir izpildīts iepriekšējā gada ražošanas plāns. Tas ļoti iespēdo apvienības stimulēšanas fondus.

Ir pamats domāt, ka presē aprakstītie viedokļi sāk tuvināties. «Latvijas agrokūmiķas» rajona apvienība ir apņēmības pilna godam veikt jaunajos agrorūpnieciskā kompleksa izveidošanas apstākļos uzlikto pienākumus.

A. AKMANIS,

«Latvijas agrokūmiķas» rajona apvienības priekšsēdētājs

Līvānu slika fabrikā rūpējas par taulas palēriņa preču ražošanas paplašināšanu un to sortimenta atjaunināšanu. Mākslinieki ieteikuši jaunu veidu izstrādājumus — ziedu vāzu komplektu «Renda», kabinetu trauku komplektu «Orions», sulu glāzes «Astra» un citus. Tos ievieš ražošanā.

ATTEĻA: galvenais mākslinieks Herberts Erbs un māksliniece Ināra Lāce vērtē jaunos izstrādājumus. J. ZANDES foto

Apsteidzot objektu nodošanas termiņus

Līvānu eksperimentālajā mājū būves kombinātā specializētajā pārvietojamajā mehanizētajā kolonnā stabils sociālistiskās sacensības līderis ir Līvānu iecirknis, kuru vada A. Migurskis. Seit agrāk nekā citos iecirkņos tika ieviesta vienotā darbuzdevuma darba organizācijas metode. Jau otro gadu pēc šīs metodes strādā visi pieci kolonnas

iecirņi, tātad — arī 18 tajos ietilpstošās brigādes. Darba līgumā uzskaita materiālu patēriņu, autoceltna izmantošanas laiku, objekta-nodošanas termiņu.

Pagājušajā gadā Līvānu iecirknī, stipri paātrinot objektu nodošanu, strādāja V. Paškova un G. Maskalova vadītās brigādes. Kā labākos celtniekus var

minēt P. Kajiņinu—Ivanovu, P. Miltu, P. Iljīnu, V. Minīnu un citus.

Darba pirmrindnieki un sociālistiskās sacensības līderi apņēmīgie arī divpadsmitās piecgades pirmo gadu aizvadīt tikpat veiksmīgi, laikus un labā kvalitātē nodot ekspluatācijā visus plānotos objektus.

G. GRŪTUPS

Kā klājas, pusaudzi?

las aizvadīja, piemēram, Preiļu 1. vidusskola, stāsta fizikultūras skolotājs A. Pošeiko:

— Sporta zāle treniņi notiek ik dienas. Gatavojamies skolēnu spartakiādes sacensībām basketbolā. Klašu kolektīvi atsevišķi organizē atpūtas un sporta pasākumus. Jauzeic 7. c klase, 6. a klase, 9. c klase. Kopā ar saviem audzinātājiem tika saplānoti gan pārgājieni uz slēpēm, gan citu sporta pasākumi. Brīvdienā negalē — pārgājieni uz slēpēm, kurā aicināti piedalīties visi skolēni.

Preiļu 2. vidusskola savukārt saviem skolēniem piedāvāja tikai hokeja turnīru. Abu pilsētu vidusskolu zēnu komandas, Aizkalnes astongadīgās skolas audzēkņi piedalījās minifutbola sacensībās par Preiļu pilsētas dāvēto balvu.

Sociem gan vairāk tika organizēti sporta sarīkojumi Preiļu pilsētas skolēniem, taču nepietiekami, lai pilnībā aptvertu visus, lai ieinteresētu. Futbolu lielākoties spēlēja BJSS futbola

grupu audzēkņi, ar hokeja spēli aizraujas tie zēni, kuri darbojas Preiļu Pionieru nama pulciņos, basketbolu spēlēja skolu izlases komandas. Bet pārējie? Kādi tad sporta sarīkojumā skolēnu brīvdienās ļāvuši meitenēm? Nekādi. Un ne jau šoicem vien. Arī agrāk. Starp daudzajiem klašu kolektīviem varām atrast tikai dažus (un tikai Preiļu 1. vidusskolā), kur brīvdienās vēicina skolēnu atpūtu.

Bēdīgi, ka divu nedēļu laikā nav noticis neviens sporta sarīkojums, uz kuru pusaudžus aicinātu Pionieru nams. Komentārus neprasa arī tāds fakts, ka, lauzot šķēpus par slidotavu nepieciešamību pilsētā, nav padomāts par to, lai, piemēram, skolēnu brīvdienā laikā bērniem tiktu organizētas slidotapmācības grupas.

Tā nu iznāk, ka lielākajam vairumam pilsētas pusaudžu un bērnu sportošana ir sākusies un beigusies mazuļu slidkalniņos, un karuseļos dzīvojamo namu kvartālos.

A. ILJINA

Ziema, lai arī skopa ar sulu un sniegu, tomēr ir klāt. Aizvadītas arī skolēnu ziemas brīvdienas. Jāatzīst, ka atpūtai laiks ir bijis kā uz pasūtījumu. Parkā, apkārtējos mežos pietiekami sniega slēpošanai. Arī savlaicīgi un prasmiīgi iekārtotajās slidotavās ledus turas visu laiku. Atliek vienīgi slēpot, slidot, rīkot sniega kaujas. Vārdu sakot, uzkrāt enerģiju nākamajam — visgarākajam mācību ceturksnim.

Kad vērtējam pēdējo divu nedēļu sporta un atpūtas pasākumus, tad skaitliski tie apmierina. Jaungada eglītes sarīkojumi, minifutbola sacensības Riebiņos, hokejs. Skolēni gatavojās arī spartakiādes sacensībām basketbolā, bet spēcīgākie vieglatlēti daļu no savām brīvdienām pavadīja Murjāņu sporta internātskolā, Riebiņu un Aglonas vidusskolu jaunieši ik dienas āva kājās slēpošanas zābakus.

Par pusaudžu atpūtas organizēšanu ziemas brīvdienās rūpējās skolu kolektīvi. Kā šīs nedē-

Lauku pircējiem

OKONEŠNIKOVA (Omskas apgabals). Sergejevkas ciemā pircējiem durvis vēris tirdzniecības centrs. Līdz ar to šeit pabeigts komplekss, kurā ietilpst pārtikas produktu un saimniecības preču veikali, kā arī ēdnīca. Plašā divstāvu ēka uzcelta pēc

kooperatīvās tirdzniecības perspektīvās attīstības plāna. Sādu kompleksu tiklās apgabala ar katru gadu paplašinās. Kopš vienpadsmitās piecgades sākuma Omskas apgabala Pīerītiņas rajona ciemos sākusi darboties vairāk nekā 90 tirdzniecības uzņēmumu.

TASS

VITALIJS ERINŠ

Pie Sibīrijas

pērles — Baikāla

(Nobeigums. Sākums laikraksta 4. numurā.) Savus divriteņus pieturējām Po- solskojes ciemā, kas atrodas pašā ezera krastā. Ciems tā nosaukts par godu Jerofejā Zabolotskim — krievu sūtnim Mongolijā un Ķīnā, kurš šeit nogalināts 1650. gadā. Taigu nomaina stepe, kura ple- šas gar abām ceļa pusēm. Mūs pavādīja sauss vējš, saule un putekļi. Tuvojoties Maudrinās pār- ejai, atkal sāk parādīties mežs, ceļš kļūst kalnains. Un, lūk, klāt Ulanude. Pilsēta, kas padomju varas gados kļuvisi par Burjatijas APSR galvaspilsē- tu, par novada pirmo rūpniecisko centru. Uz šejieni trimdā izsūtīja dehabristus. Pilsētas vēsture saīs- tās ar revolucionāriem notiku- miem. Pie daudzām mājām ir piemināms plāksnes. Iepazīnāms ar novada etno- grāfisko brīvības muzeju, kurā izveidoti kompleksi, kas atspogu- lē burjatu, evenku un krievu tautu kultūru un sadzīvi. Tas ir vienī- gais šāda veida muzejs mūsu zemes austrumos. Apskatījuši muzeju, izbraucām no pilsētas un atkal devāmies uz Baikālu. Asfaltu nomaina grants ceļš, kas vijas pa daudzām kalnu pārejām. Satiksme intensīva. Tā- tad, jāpieliek ne tikai fiziskas pūles, bet jābūt arī vēriem. Pēc nepilna divu dienu braucie- na atkal esam pie Sibīrijas pērles — Baikāla. Nu var ieelpot svaigu gaisu. Pārskatām savus uzticamos celabiedrus — divriteņus, šo to pielabojam. Protams, nomazgājam ceļa putekļus un atpūšamies. Nā- kamajā rītā jāveic vaiss tikai 30 kilometri pa ezera piekrasti, un jau būsim vienā no ostām — Turnā. Burjatijas APSR leprums: Bai- kāla — Amūras dzelzceļa maģis- trāle. 524 kilometri sliežu šķērso republikas ziemeļu rajonus. Un tieši šos kilometrus skaita par vis- smagākajiem visā BAM trasē. Mēs vērojām šo gadsimta maģis- trāli un apjūsmojām cilvēkus, kas to būvējuši. Viņu ieguldīto darbu,

zināšanas, patriotismu. Septiņus kilometrus garais Baikālskas un 15 kilometrus garais Severomaiskas tunelis taču ir lielākie Eiropā un Āzijā. Turnā izdevās sarunāt kuteri, lai pārceļ mūs uz Oļhovas salu. Tās austrumu krasts ir ļoti klin- šains. Meklējām vietu, kur varētu piestāt. Gandrīz stundu braucām gar salas piekrasti uz ziemeļiem. Beidzot stāvās klintīs sāka at- kāpties, un piestājām lēzenā kras- tā. Vairs tikai nedaudz vairāk par 10 kilometriem palicis līdz salas ziemeļu galam — Haborjas ragam. Oļhova — pati lielākā Baikāla sala — mūs apbūra ar skaisto dabu, jo civilizācija to skārusi ļoti maz. Pēc neilga brauciena satikāmies ar meža strādniekiem, bet otrā rītā turpinājām ceļojumu uz salas iekšieni. Tur ceļu praktiski nav. Velosipēdus ar smagajām mugur- somām stūmām pa plūstošajām smiltīm. Noguruši un noputejuši sasniedzām salas dienvidu galu. Ar prāmi celāmies pāri Oļhovas šau- rumam un atkal — uz sauszemes. Mūsu brauciens tuvojas beigām. Grupas veiksmīgākie makšķernieki steigza cienāt ar garšīgu zivju zupu. Sēžot pie ugunsķura, domās pārcilājām redzēto, izjusto, dienas- grāmālās tapa kārtējie ieraksti. Atkal — Irkutskas apgabals, kur taiga aizņem 75 procentus no visas teritorijas, kur kalnu rajonos aug vērtīgie ciedru meži. Piecpadsmitā augusta rītā atkal atgriezāmies Irkutskā. Tikai šo- reiz no ziemeļu puses. Ceļā pava- dītas nepilnas trīs nedēļas, no- braukti apmēram 1170 kilometri. — Vai nebija grūti? — jautā- siet. — Vai bija vērts? Bija. Pārbaudīt sevi un savu uzlicamo draugu — velosipēdu. Kad Irkutskā velosipēdu sūtīju mājās, sapratu, ka nākamgad ceļošu atkal. Iespējams, ka tā būs rajona veloturiāde Krimā, varbūt arī citi maršruti. Un, protams, domubiedri tiek aicināti uz sadar- bību Līvānu eksperimentālās bio- ķīmiskās rūpniecības fizkolektīva pa- domē.

Par prieku mazajiem

SARANSKA. Pirmsskolas ve- cuma bērniem domāts divrite- ņus «Konoņ Gorbunok» sākusī sērijveidā ražot Saranskas, me- hāniskā rūpnīca. Izstrādāt jau- numa konstrukciju un īsā laikā noorganizēt tā izgatavošanu ap- ņēmās komjauniešu un jauniešu kompleks, kas uzņēmumā radīts tautas patēriņa preču ieviešanai ražošanā. Velosipēds kļuvis vieg-

lāk vadāms un izturīgāks, uzla- bots tā izskats. Daudzas divri- teņa detaļas tagad lej no plast- masas. Tāpēc gandrīz par vienu ceturtdaļu samazinājies metāla izlietojums. Tagad šo velosipēdu markē ar Kvalitātes goda piec- stūri.

TASS

RUNA PREIĻI

16. janvārī pulksten 12.40 1. PSKP XXVII kongresam — trieciendartu! Par vienotā darbuzdevuma metodes ieviešanu starpkolhozu celtniecības organi- zācijā. 2. «Augstu kvalitāti — katrā darba vietā». Lauksaimniecības tehnikas remonts rajona kolhozos un padomju saimniecībās. 3. No cikla «Atturība — dzī- vēs norma».

Redaktors V. PETROVS

TV RĪGA

14. JANVĀRI. 9.05 Fizika 9. kla- sei. 9.35 Piejūras televīzijas doku- mentālo filmu programma. 10.30 Latviešu literatūra PTV II kursa audzēkņiem. 11.05 Fizika 11. klasei. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zinas. 16.10 «Lauki: cilvēki un darbi». Saratovas televīzijas studijas dokumentālā filma «Slaucējās Mihaikovas ikdiena un svētki». 16.40 Bērniem. Multiplikācijas filma «Dzeltenknābītis Pikijs». 16.55 «Zi- nānes un tehnikas pasaulē». «Populārizātnisko filmu kinozālē». 17.25 P. Dambis. Etides. 17.50 «Sa- runa pie apaļā galda». 18.30 PSRS čempionāts hokejā. Rīgas «Dinamo» — Maskavas «Dinamo». Pārtrau- kumos — ap 19.10 un ap 20.00 — informatīvā programma «Panorā- ma». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 Rīgas kinostudijas televīzijas mākslas filma «Mana ģimene». 2. sērija. Nobeigumā — zinas.

CENTRĀLA TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

14. JANVĀRI. 8.00 «Laiks». 8.40 «Apsaucieties, taurētāji!». 9.10 A. Ostrovskis. «Ienesīga vieta». Lietu- vas PSR krievu drāmas teātra filma uzvedumos. 11.45 Zinas. 14.30 Zinas. 14.50 «Tuvaļš gadu tālē». Televīzijas dokumentālo filmu pro- gramma. 15.40 «Tikšanās ar Alek- sandru Grīnu». 16.25 Zinas. 16.30 Televīzijas apraksts «Dienvidāfrika: brīvības pulss». 17.05 «Koncertzālē — skolēni». 17.45 Populārizātnis- kā filmas «Agrorūpniecības zināt- ne» pirmizrāde. 18.45 «Šodien pasau- lē». 19.00 «Sagaidot PSKP

XXVII kongresu». Azerbaidžānas televīzijas programma. 21.00 «Laiks». 21.40 Televīzijas dokumen- tāla filma «Kuskova». 21.50 Kausu ieguvēju kausa izcīņa basketbolā vīriešiem. Spānijas «Juventud» — AČSK. 22.30 «Šodien pasaulē». 22.45 Vakara koncerts.

TV RĪGA

15. JANVĀRI. 9.35 Krievu valoda sešgadīgo bērnu apmācībai. 16.00 Raidījumu programma. 16.05 Zinas. 16.10 «1985. gada PSRS Valsts prēmijas laureāti kinomākslā». Kino- studijas «Belarusfilm» dokumentālā filma «Sievietes karā». 7. filma «Zēlsirdība». 16.40 Bērniem. Kino- studijas «Lenfilm» mākslas filma «Bezgalā gara lieta». 18.10 «No kongresa līdz kongresam». 18.45 «Burtņieks». 20.00 Informatīvā pro- gramma «Panorāma». 20.30 Latvi- jas televīzijas un radio estrādes orķestra koncerts. 21.00 «Laiks». CT. 21.40 Kinostudijas «Mosfilm» mākslas filma «Viena gada deviņas dienas». Nobeigumā — zinas.

CENTRĀLA TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

15. JANVĀRI. 8.00 «Laiks». 8.40 «Mazajiem par zvēriņiem». 9.10 Dienvidslāvijas mākslas filma «Tā- lās debesīs». 10.15 «Augu valsts». 11.00 Zinas. 14.30 Zinas. 14.50 «Pa- domju cilvēkam». Dokumentālo fil- mu programma. 15.40 «Ekrāns pul- cē draugus!». 16.20 Zinas. 16.25 «XI Vissavienības televīzijas filmu festivālā godalgotās filmas». «No sūpula — visai dzīvei!». 17.15 Starp- tautiskā draudzības spēle hokejā ar bumbiņu. Zviedrijas izlase — PSRS izlase. 18.00 «Darbu atzīt par neapmierinošu». 18.35 Multiplikāci- jas filmas «Večtētna stabulīte» pirmizrāde. 18.45 «Šodien pasaulē». 19.00 «Pasaulē un jaunatnē». 19.35 «Mūsu dzīves Programma». 19.50 Televīzijas daudzsēriju mākslas

filmas «Ivans Babuškins» pirmiz- rāde. 1. sērija. 21.00 «Laiks». 21.40 Televīzijas daudzsēriju mākslas filmas «Ivans Babuškins» pirmizrā- de. 2. sērija. 22.45 «Šodien pasau- lē».

TV RĪGA

16. JANVĀRI. 11.05 Matemātika 1. klasei. 16.00 Raidījumu pro- gramma. 16.05 Zinas. 16.10 «Skolu reformu īstenojot». 16.40 Bērniem. Multiplikācijas filmu programma. 17.10 «Skolēniem no 10 līdz 14». 18.00 «Kā meža sauc...». 18.40 Ki- norežisora H. Franka dokumentālo filmu programma. 19.15 O. Bar- skovs. «Pāns un Sringa». 19.30 «Atturība — dzīves norma». 20.00 Informatīvā programma «Panorā- ma». 20.30 «Ekrāna jaunumi». 21.00 «Laiks». CT. 21.40 «Mans dzīves rīts». 22.25 Zinas. 22.35 Latvijas televīzijas koncertfilma «Grupas portrets ar dziedāšanu».

CENTRĀLA TELEVIZIJA I VISSAVIENĪBAS PROGRAMMA

16. JANVĀRI. 8.00 «Laiks». 8.40 «Pasaulē un jaunatnē». 9.15 Tele- vizijas daudzsēriju mākslas filma «Ivans Babuškins». 1. un 2. sērija. 11.25 Zinas. 14.30 Zinas. 14.50 «As- tondesmito gadu komunisti». Tele- vizijas dokumentālā filma «Kožem- jakins — Kožemjakina brālis». 15.40 Raidījums skolēniem «Zir- un protil». 16.10 Zinas. 16.15 «A. Surkova dzēļa». 17.00 «Saha skola». 17.30 «...Līdz sešpadsmit un vecā- kiem». 18.15 «Vārdiem seko darbi». 18.45 «Šodien pasaulē». 19.00 Multi- plikācijas filma. 19.20 Centrālās televīzijas un Vissavienības radio elektromūzikas instrumentu orķes- tra koncerts. 19.50 Televīzijas daudzsēriju mākslas filmas «Ivans Babuškins» pirmizrāde. 3. sērija. 21.00 «Laiks». 21.40 «Dokumentā- lais ekrāns». 22.40 «Šodien pasau- lē».

TV Viļņa

14. JANVĀRI. 9.00 — «Panorā- ma». 9.40 — Ceļi. Mašīnas. Cilvēki. 10.00 — TV skolēniem. Mūsu valo- da. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.20 — Koncertfilma. 11.55 — Mākslas filma «Atskaties, atradīsi draugus!». 13.15 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Stiprie, drošie, veiklie. 18.55 — Zinas. 19.00 — Ainas no operetēm. 19.30 — Zinātne — ra- žošana. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!».

21.00 — «Laiks». 21.40 — Humors. Cirks. Estrāde. 23.20 — Zinas. 15. JANVĀRI. 9.00 — «Panorā- ma». 9.35 — Koncertfilma. 10.00 — TV skolēniem. Krievu val. 10.30 — Dokumentālā filma. 11.20 — Mākslas filma «Vakance». 12.30 un 18.00 — Zinas. 18.10 — Daba un mēs. 18.40 — Zinātniski populārās filmas. 19.00 — Zinas. 19.05 — Mūsu viesi. 19.25 Koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma. 23.00 — Zinas.

PĀRDOD govi. Telefons 31415.

Izsakām pateicību visiem, vi- siem, kas piedalījās mīlotā vīra un tēva Ādama Vilcāna izvadī- šanā pēdējā gaitā. Sieva un dēli

Sirsnīgi pateicos padomju saimniecības «Rušona» direkto- ram V. Čodaram, partijas pirm- organizācijas sekretārei I. Slicai un visiem pārējiem par sirsnīga- jiem apsveikumiem manā jubi- lejā. Skolotāja H. MAZURE

Netek vairs ritenītis, Neripo kamolītis, Neredz vairs māmuliņu Istabiņas kaktiņā. (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību An- nai Saulīšai un Olgai Skutelei, MĀTI uz smiltāju izvadot. Raiņa kolhoza arodkomiteja

Tas visskumjākais brīdis, kad mātes sirds Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas. Tad zvaigznes pie debesīm asarās mirst. Un tukšas kā klajums kļūst mūsu mājas. (A. Vējāns)

Skumstam līdzī ar Marcijanu Opuli, MĀTI uz smiltāju izvadot. M. Gorkija kolhoza valde

Bet mūžam nezūd tas, ko darbā paveikt spēji... (A. Balodis)

Izsakām dziļu līdzjūtību pie- derīgajiem, izvadot JĀZEPU SPOGI uz kapu kalniņu. Kolhoza «Vārkava» valde

Garām gāju kapukalnu, Asarīnas slaucīdama; Tur guļ mana māmuliņa, Cietu miegu aizmiguši. (T. dz.)

Sērojam kopā ar Olgu Skuteļi, izvadot MĀMUĻU uz smiltāju. Raiņa kolhoza bērnu dārza kolektīvs un vecāki

Ai, cik grūti, māmuliņa, Tevi ceļā aizvadīt, Vai trīs balta smilšu saujas Varēs tevi sasildīt? (T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Alfrē- dam Jaunušānam, MĀMIŅU pē- dējā gaitā izvadot. Līvānu stikla fabrikas admi- nistrācija un transporta daļa

Garu mūžu nodzīvoji, Daudz darbiņu padarīji, Lai nu viegli zemes mātē Pārklāj smilšu paladziņu. (T. dz.)

Izsakām līdzjūtību piederīga- jiem, MARIJU STABULNIECI uz smiltāju aizvadot. K. Marksa kolhoza valde ar arodkomiteja

Mūzs noslēdzies, bet dižo darbu pulks Parsavā darītāju tūkstoš balsīm runā. (A. Sakse)

Izsakām dziļu līdzjūtību pie- derīgajiem sakarā ar BRŌŅIS- LAVAS JAUNUSĀNES nāvi.

Līvānu eksperimentālās bioķī- miskās rūpniecības 1. ceha 1. maiņas kolektīvs

Tu esi katram viena, tikai viena, Pie kuras kā pie saules bērni turas klāt, Un tādēļ ir tik grūti, zalām skujām birstot, Uz mūžu smagai zemei tevī atdot, māt. (V. Zariņš)

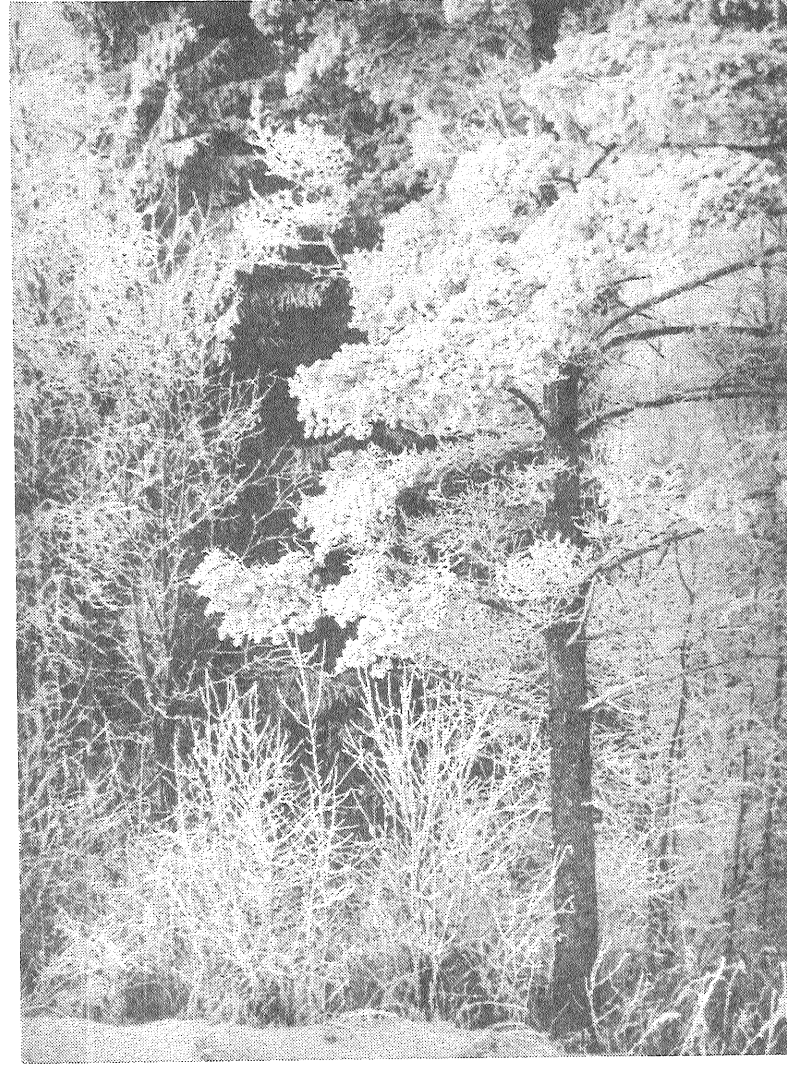
Skumju brīdī esam kopā ar Janiņu Kampāni, MĀTI pēdējā gaitā aizvadot. Darba biedri

Tas visskumjākais brīdis, kad mātes sirds Uz mūžu mūžiem pārtrūkst un stājas. (A. Vējāns)

Izsakām dziļu līdzjūtību Preiļu 1. vidusskolas direktorei Marci- janai Opulei sakarā ar MĀTES nāvi. Rajona skolu direktori un direktoru vietnieki

Aizgājusi māmuliņa Baltā smilšu ciemiņā. Metiet trejas zemes saujas Viņas mūža piemiņai. (T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Preiļu 1. vidusskolas direktori M. Opuli, MĀMUĻU uz smiltaini aizvadot. Preiļu rajona tautas izglītības nodaļa, arodbiedrības rajona komiteja

Ar sidrabgaismu labais burvis Te teiksmu pilij greznās durvis Klāj sniega koraļļi kā vainags. O. DUBIŅINA fotoetide

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val. «Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevu- mam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, lauk- saimniecības un rūpniecības nodaļām — 21769, partijas dzīves un vēstulu nodaļām — 22203, jaunatnes dzīves, kultūras un sporta nodaļām — 21759, fotokorespondentam — 21985, grāmat- vedībai, uzzīņām par sludinājumu pieņemšanu — 22305, korek- toriem — 21996.

Tir. 12 964 eks. (latv. val. 9383 eks., krievu val. 3 581 eks.). Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecībā, poligrāfijas un grāmatu tirdz- niecības lietu komitejas Daugavpils tipo- grāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169. 1. nos. iespiedī, Ofsetiespiedums. Pas. 29.